

Offrandet av Abrahams son förhindras i sista stund (gammal bysantinsk mosaik). Muslimer spårar ursprunget till sin offerhögtid i denna händelse.

Frälsningen i Koranen

Varje människa längtar efter befrielse, även muslimer: Befrielse från skuld känslor, själsligt lidande eller nedbrytande omständigheter. Framför allt känner muslimer en djupt sittande ångest för domen och helvetet. Hur kan vi förmedla till dem den frid, som Jesus har skänkt oss?

Vår karaktär, våra ord och handlingar är det bästa vittnesbörd, som vi kan ge, under förutsättning, att de avspeglar Jesu frid. Vidare måste vår fröjd över frälsningen också komma till uttryck på ett för annorlunda tänkande personer förståeligt sätt. Därutöver behöver vi en på Bibeln vilande framställning av vägen till frälsningsvisshet, som aldrig får fattas i våra Bibelstudier. Härvidlag passar klassikern *Vägen till Kristus* (av Ellen White) som gärna läses av muslimer och finns på arabiska, farsi och andra språk. Muslimers uppfattning om frälsningen beror på deras tradition. Liksom fallet är med kristna, omfattar de ett brett spektrum, från panisk rädsla för helvetet till ett gott samvete. Frågan är, huruvida deras heliga bok, Koranen, alls känner till frälsningsplanen – och svaret är ett rungande ja!

Förvisso finner vi i Koranen – liksom i Bibeln – både texter, som betonar tron och sådana, som ställer goda gärningar i förgrunden.

Vilken hållning, som betonas, beror, som hos oss kristna, på personens hållning och tradition.

Muslimer uppmanas allmänt till goda gärningar. Alltså härskar (och behärskar) den allmänna föreställningen, att vägen till paradiset är som en dans på slak lina, vilken är lika tunn som en spindeltråd och vass som ett rakblad. Tappar man balansen, hamnar man i den evigt brinnande elden. Denna gruvliga föreställning driver många muslimer till, att pedantiskt följa regler, och jihadister till, att spränga sig i bitar, för att därigenom omgående hamna i paradiset.

Offret

Följaktligen påminner deras uppfattning om frälsning starkt den, som allmänt¹ företräts ibland kristna i drygt fem hundra år. Antingen kände man inte till nåden, eller strök man under de texter, som skenbart lär ut rättfärdighet genom gärningar (”ty den människa som följer dem [Guds stadgar och lagar] skall leva genom dem...” [Tredje Moseboken 18:5]; ”är tron utan gärningar död” [Jakobsbrevet 2:26], osv.).

Den, som är förvissad om sin frälsning, åberopar sin tillhörighet till islam som sann religion, varigenom paradiset öppnas. Andra framhäver uppfattningen, att två änglar skriver upp ens goda, dåliga och mindre usla gärningar och på domens dag lägger anteckningarna härom i vågskålen.

Böjelsen för självrättfärdiggörelse främjas av talrika uppfostringsmetoder (”morot och piska”, framgångsteologi, liksom religiöst missbruk) – det är inget nytt ibland muslimer. Samtliga sätt, som förordas åt muslimer som ”samlande av poäng till Himmelen” (däribland ”heligt krig”), kommer vi att förgäves leta efter i Koranen. Likväl känner Koranen fullt väl till ordet frälsning. I samband härmed omfattar det arabiska ordet *fada'* de båda hebréiska ord, som i Bibeln står för frälsning.² Detta ord står för lösesumman för en fånge,³ för ersättningsbetalning vid skilsmässa,⁴ men framför allt för sättet, varpå man sig från den yttersta tidens eld⁵ lyckas att köpa sig fri.⁶ Likaså förklarar dessa texter – vilket ofta undanhålls för muslimerna – att varje försök till självräddning är värdelöst inför Gud. Därför används ordet *fada'* i förbindelse med offrandet av Abrahams son:⁷ ”Som lösen för [sonen] tog Vi emot ett präktigt offerdjur;”⁸

Detta är den enda vers, i vilken frälsningen som gudomlig handling förekommer. Denna består av ett

ersättningsoffer, som Gud bringar och räddar livet på den älskade sonen. Genomförandet av ersättningsoffret (i stället för offrandet av sonen) är föremål för den största högtiden inom islam.⁹

Här kan vi anknyta på ett underbart sätt, i synnerhet som verbet *fadā* väldigt ofta används, för att uttrycka självupppoffring som kärlek, exempelvis: *Fidā'ka* eller *Fidā'k ja 'altu* eller också *Ja 'altu fidā'ka*, vilket bokstavligt betyder: ”Om jag bara kunde vara Din lösesumma”; det vill säga: ”Jag skulle önska, att jag kunde offra mig i Ditt ställe”, eller ”Jag skulle önska, att jag kunde rädda Dig – även om det skulle kosta mig livet!” Uttrycket används, för att trösta den, som har förlorat pengar, eller när en värdefull vas trillat omkull och gått i bitar.

Begreppet *Fadāyuka*, ”jag löser ut Dig”, ses som ett tecken på aktning, alltså: ”Jag står fullt och fast på Din sida, även om det skulle kosta mig livet!”

Afdi birrūh eller *Bafdīk brūhī*: ”Jag skulle ge mitt liv, för att rädda Dig”, sägs till en döende.

Rūhī wa nafsi laka l-fidi: ”Min ande och själ tillhör Dig som lösesumman”, signalerar djup vänskap (till döden).

Kull shay fida' ja 'alas: ”Han offrade allt för saken”, det vill säga: ”Han gav allt, för att uppnå målet”, säger kommentatorn under en fotbollskamp, för att uttrycka sin beundran för en särskilt engagerad spelare.

Förklarar Koranen, vad det här offret innebär? Åtminstone indirekt, ty enligt Koranen måste ”Ersättningsdjuret” för Abrahams son ha varit mera värt, än ett vanligt djur. Djuret kom ifrån Gud, framträdde på ett förunderligt sätt, var rent och fullkomligt – samt dog.

Hänvisningar till en Förlossare

Koranen ger några hänvisningar till en Förlossare: För det första hänvisar den till den ”gudsfruktan” (*Taqwā*), som möjliggör för oss, att närma oss Gud.¹⁰ Gudsfruktan är den klädnad, som Gud iförde Adam och Eva.¹¹

I sammanhanget talas det om ett ”glatt budskap”. I Koranen pekar ordet i grund och botten på Jesus.¹² Han är den ende, som kallas för ”den Rene”¹³. Muslimer betraktar Jesus som inseglet på helighet, eller dess sigill.

Enligt Koranen, utbrast Adam och Eva efter syndafallet: ”Herre! Vi har gjort oss själva orätt. Om Du inte ger oss Din förlåtelse och förbarmar Dig över oss är vi helt visst [för alltid] förlorade.”¹⁴ Svaret därpå lød, att Gud ”i Vår nåd” frälste dem.¹⁵ Denna ”Vår nåd” personifieras i Koranen: Jesus Kristus!¹⁶ I samma vers sägs nåden eller barmhärtigheten vara något, ”[som jag har sagt]”, det vill säga ingå i Guds frälsningsplan. Härigenom utgör Jesus Kristus det enda framförda svaret på ropet från Adam och Eva samt många andra.¹⁷

Därför citeras Jesus i Koranen så här: ”Och jag har kommit till er med ett tecken från er Herre. Frukta därför Gud och följ mig.”¹⁸ Och sedan inbjuder Koranen: ”När du frågar mina tjänare om Mig, då Jag är nära; Jag besvarar den bedjandes bön, när han ber till Mig. Och uppmana dem att svara när Jag kallar och att tro på Mig – kanske skall de ledas på rätt väg.”¹⁹

”Be nu er Herre om förlåtelse för era synder och vänd åter till Honom med ånger i sinnet. Min Herre är barmhärtig och kärleksfull!”²⁰ ”lova och prisa då din Herres namn och sök Hans förlåtelse! Han är alltid beredd att ta emot den [uppriktigt] ångerfulles ånger.”²¹

Även om vi inte tror på Koranens inspiration, kan dessa och liknande texter hjälpa våra muslimska vänner, att gå över bron till full insikt om Jesu Kristi roll som Frälsare, såsom denna framgår av evangeliet. Betonandet av Guds förlåtelse blir då för troende muslimer en uppenbarelse – ja, en befrielse –, liknande den, som Martin Luther upplevde, då han *sola fide* och *sola gratia* upptäckte: Endast av tro, endast genom Guds nåd. Det här är den trevligaste uppgift, som vi har: Att hänvisa människor till friden i Jesus Kristus och att förbereda dem med hjälp av Bibelns talrika löften och genom vårt leverne på ett personligt möte med den medlidsamme Guden. ■

Sylvain Romain

Adventistisk pastor, 38 års erfarenhet av islam i teori och praktik. Leder en världsomspännande missionsverksamhet riktad mot muslimer (HopeToShare). Hans böcker har lett många muslimer till Jesus och Hans församling. Han erbjuder föreläsningar i moskéer (om kristendomen) och i kyrkor (om islam), organiserar tvärreligösa symposier och är rådgivare åt institutioner i integrations- och flyktingfrågor.

- 1 allmänt: grekiskans kathólikos
- 2 padah och ga'al
- 3 Al-Baqara 2:85 (i det följande namnges samtliga suror i anförda verser från Koranen)
- 4 Al-Baqara 2:229
- 5 Inte helvetet, utan evigt utplåning!
- 6 Yūnus 10:54; Ar-Ra'd 13:18; Az-Zumar 39:47; Al-Hadīd 57:15; Al-Ma'ārij 70:11–14
- 7 Därigenom är all diskussion om Sonens identitet helt meningslös.
- 8 As-Sāfāt 37:107, översättning av Abdullāh aş-Şamit Frank Bubenheim och Nadeem Elyas.
- 9 Offerhögtiden, på arabiska 'Īdu-l-aḏḩa, turkiska Kurban Bayramı, detta år den 12. September. Se min bok Zum Thema Das Opferfest, vilken beställs genom info@hopetoshare.org. (Se även hänvisning på s. 16.)
- 10 Al-Hadjj 22:37
- 11 Al-A'rāf 7:26
- 12 Āl-i-'Imrān 3:45
- 13 Maryam 19:19
- 14 Al-A'rāf 7:23
- 15 Al-A'rāf 7:72
- 16 Maryam 19:21
- 17 I Koranen frågar också Noa, Josef, Mose och även Muhammad om denna barmhärtighet: Hūd 11:47; Al-A'rāf 7:151; Yūsuf 12:53; Al-Mu'minūn 23:118
- 18 Āl-i-'Imrān 3:50b
- 19 Al-Baqarah 2:186; Hūd 11:3
- 20 Hūd 11:90
- 21 An-Nasr 110:3